

VĚTRNÍK

Ročník XLVIII.

Sobota 21. října 2017

číslo 10.

O kameni, slovu a čase

Vážený přítel, přehlídka je zhodnocena z odborného hlediska i z hlediska oficiálního a na mně zbývá to nejhezčí, člověčí, lidské. Napadá mě toho hodně, hlavně v těchto časech, které převrací základní hodnoty naší společnosti, a já mám pocit, že se ztrácí jistota budované celá staletí, které pro mě byly životní konstantou. Spousta věcí se dá vzít zpátky, některé však nikdy. Kámen, který hodíš, slovo, které vyřkneš, čas, který promarníš.

Naštěstí čas vyměřený naší vysoké přehlídce nemá promarněnou ani vteřinu, ať je naplněná divadlem, diskuzí, posezením, vymýšlením a prováděním lotrovin, nebo jen tak postáním před panoramatem hor s poklidným vánkem, se skleničkou dobrého boledického, božkovského nebo valdštejnského moku (to dle chuti a nálady).

Navíc si uvědomuji, že my divadelníci máme vel-

mi účinnou zbraň proti škarohlídům a nepřejícníkům. Už samotný výběr her tomu zcela jasně napovídá. Jestli pak vás někoho napadne, jakáže ta účinná zbraň daná pouze lidstvu je???

No, ukažte se moudré hlavy? Smích přece, ten zažene pesimisty do kouta a nabudí nás do dalšího dne. Deset minut smíchu a nemusíte trávit hodinu v posilovně ani brát zaručeně hubnoucí pilule.

Tak si naberte plné hrsti, kapsy, případně kabelky a vůbec nejlépe naše nové batůžky a vyražte do svých domovů co nejdříve cestou a rozdávejte. Buďte toho třeba. A za rok? Za rok nám ho namnožený přivezte zpět.

Slibuji, že na vás všechny budeme čekat...

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

Milan Schejbal

Závěrečné slovo odborné poroty XLVIII. ročníku KDP

XLVIII. ročník Národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim proběhl ve Vysokém nad Jizerou ve dnech 13. - 21. října 2017 a zúčastnilo se ho devět soutěžních inscenací. Již několik posledních let můžeme sledovat pestrá dramaturgická skladba této přehlídky, což je na poli venkovského divadla více než potěšitelné, neboť v minulosti tomu tak vždy nebylo. Letošní ročník nezůstal tomuto trendu nic dlužen a právě žánrová pestrost patřila k největším pozitivům tohoto divadelního klání. Vedle výtečné klasické komedie Georgese Feydeaua Brouk v hlavě jsme mohli vidět i neméně kvalitní komedii současnou - Úžasnou svatbu Robina Hawdona, detektivní komedii renomovaného autora Roberta Thomase Turecká kavárna, i na profesionálních prknech zřídka uváděnou tragikomickou hru Vzpomínky na vodě Shelagh Stephensonové, Čert a Káča na motivy Boženy Němcové či ve Vysokém dobře známý muzikál Malované na skle Ernesta Brylla a Katarzyny Gärtner. V této souvislosti musíme vyzdvihnout i dva pokusy o autorské divadelní scénáře. Jednak o původní detektivku Krysí dům Víta Lichtenberka a Kateřiny Pokorné, jednak o kabaretní revue Ženské nebe Stanislavy Kočvarové. A tak jediným problematickým dramaturgickým výběrem zůstala současná komedie Opačné pohledy Davida Tristana, což lze přičíst na vrub ne příliš zkušeným kyjovským ochotníkům.

Na první pohled je z programu přehlídky zřejmá značná převaha her komediálního charakteru nad – řekněme – dramatickými díly. Je to však dnes trend naprosto pochopitelný, zejména v oblasti venkovského amatérského divadla a z tohoto pohledu je zcela zásadní fakt, že s nekvalitními rádobykomediemi bulvárního zaměření se potkáváme na vysokém jevišti ve stále menším počtu.

Daleko větší problémy – a to ještě větší než v několika předchozích ročnících – se však letos

vyjevily v oblasti režijní a lhali bychom si navzájem, kdybychom tvrdili, že tomu tak není. Zejména jistá bezradnost a nejasnost v žánrově stylovém řešení inscenací, což se promítlo také v interpretaci jednotlivých dramatických postav i celku, vedly v mnoha případech k rozpačitým inscenačním výsledkům. Víím, že režijní práce není jednoduchá. Víím, jak je v mnoha směrech odpovědná. Víím, jak často „nevinne“ k této funkci přijdou členové amatérských souborů. Ale co naplat, je to v dnešním divadelním umění prakticky rozhodující složka jevištní realizace a nese zásadní podíl na celkovém vyznění inscenačního výsledku. Naštěstí i zde se na letošní přehlídce objevily výjimky, které však ono „pravidlo“ jen potvrzují. Vše řečené platí v podstatě i pro tvorbu hereckou, neboť režie a herectví jsou spojené nádoby. Na tomto poli však můžeme mluvit o četnějších nadprůměrných, výjimečně výborných výkonech.

Nováček přehlídky **Divadlo Pod zámek z Kyjovic** zahájil soutěžní část Krakonošova divadelního podzimu 2017 komedií současného anglického dramatika Davida Tristana Opačné pohledy. Jak již bylo řečeno, jejich dramaturgická volba nebyla nejšťastnější. Konverzační komedie, která je sledem tzv. hlášek a dvojsmyslů, mnohdy značně sporné kvality, a chatrná záplet-

ka o manželské nevěře nedává inscenátorům příliš nadějí na uspokojivý výsledek. A kyjovským divadelníkům se, bohužel, nástrahy textu nepodařilo překonat. Pouze Kateřině Richterové v roli Judith se podařilo zaujmout diváka výraznějšími hereckými prostředky.

Francouzský dramatik Robert Thomas patří bezesporu k nejvýznamnějším autorům divadelních detektivek. Jeho výrazným autorským rysem je spojení a

prolínání detektivního a komediálního žánru, což se projevuje i v Turecké kavárně, hře složené ze tří detektivních mikrokomedii. Této skutečnosti si byl dobře vědom **DS Zdobíčan Vamberk** a především jeho režisérka Alena Joachimsthalerová, jež se snažila k látce přistoupit z jisté nadsázky, která by se promítla do všech jevištních složek. Velkou otázkou však je, jakým způsobem se podařilo avizovanou koncepci naplnit. Ne vždy zmíněná nadsázka a motivy detektivního příběhu byly inscenačně natolik vyvážené, aby vyvolaly žádoucí jevištní napětí. Ozdobou inscenace byl rozhodně zdařilý herecký výkon Oldřicha Plašila v dvojroli Felixe Lombarda a komisaře Pellissiera.

Divadelní soubor **Voživot Mladá Vožice** je na vysoké přehlídce rovněž nováčkem. I proto je přinejmenším pozoruhodné, že se na ní představil inscenací původní české detektivní komedie, kterou přímo na tělo souboru napsala jeho kmenová režisérka Kateřina Pokorná. Jde o mimořádně náročný divadelní žánr, který má již svůj kánon prověřených autorů i titulů. Takový čin je rozhodně odvážný a chvályhodný, současně je to volba ve

znamení hesla „risk – zisk“. Tento risk se však, bohužel, tak docela ve výhru proměnit nepodařilo. Především proto, že na jedné straně jistě snaha (nebo alespoň vyznění některých situací) po parodii známých detektivních motivů a na straně druhé dramatické postupy a spolu s nimi i režijně herecké řešení odkazující k realisticky stržžené detektivce se strhujícím dramatickým napětím jsou prostě jevištně neslučitelné. Jeden „požír“ druhý. Rovněž dramatické postavy nejsou dostatečně výrazně charakterizovány, hodně toho na jevišti namluví a spíše vypravují, než jednají. Světlymi výjimkami v podobě aktivně jednajících postav byly Margaret Banksová Pavly Kadeřábkové a Christina Grayová Jany Kaltounkové.

Intelektuální feministický kabaret se jen tak na jevišti nevidí. A právě tím se snažil **ŽAS – Ženský amatérský spolek Homole** vysocce diváky zaujmout. Autorka (zároveň režisérka a představitelka Kabaretiérky) Stanislava Kočvarová nazvala tento projekt Ženské nebe, přiznaně inspirována Cimrmanovským Českým nebem. Úvodním číslem - vynalézavým a strhujícím Offenbachovým kankánem – jsme my diváci namlsáni a právem očekáváme, že se v podob-

ném duchu bude odehrávat celá kabaretní revue. Bohužel tomu tak není, i když se nápady podobné kvality ještě objeví. Je jich však vzhledem k rozsahu inscenace a zvolenému žánru přece jen málo a ke škodě věci převládá

spíše popis a ilustrace.

Letošním ročníkem se do soutěžního programu Krakonošova divadelního podzimu vrátila pohádka, a to ne jen tak ledajaká – klasická v podobě Čert a Káča, kterou uvedlo **Divadlo Malvína při souboru Zmatkaři Dobronín**. V podstatě šlo spíše o volné pásmo dialogů, písniček a rozverných interakcí s dětským publikem, než o klasickou pohádku. Text, který se stal východiskem inscenace, napsal volně na motivy Boženy Němcové Matěj Kužel a inscenátorky i protagonistky (Tereza Fialová a Alena Neumannová) si jej dále upravily tak, aby odpovídal zamýšlené jevištní realizaci v podání pohybů dvou hereček. Dlužno do-

dat, že je to úprava značně krkolomná a původní vyznění textu poškozující. Je škoda, že sympatický projev obou hereček nebyl umocněn působivým jevištním vyprávěním kompaktního dramatického příběhu.

Neotřelou dramaturgickou volbou zaujal soubor **Zmatkaři Dobronín**, když do Vysokého přivezl hru skotské autorky Shelagh Stephensonové Vzpomínky na vodě. Nelehkého režijního úkolu se ujal hostující Ladislav Valeš, jehož základní režijně scénografické řešení, nepostrádající nutnou symbolickou rovinu, vytváří dobrý základ pro zdařilé scénování. Přes poutavý a soustředěný herecký výkon Martiny Nováčkové v roli Mary a věrohodný a tematizovaný herecký

projev Jana Hejrala jako Franka se však, bohužel, nepodařilo na

jevišti vytvořit sled takových dramatických situací, který by diváka plně vtáhl do příběhu tří sester, které se sejdou na pohřbu matky. Je to dáno jednak některými necitelnými škrty v textové předloze a především základním inscenačním uchopením hry, které rezignuje na autorkou předepsanou komediální rovinu, pohybující se na hraně černého humoru, a která tvoří nedílnou a nutnou protiváhu rovině dramatické.

Na rozdíl od předešlého titulu současná situační komedie **Úžasná (či Dokonalá – to podle překladu) svatba Robina Hawdona** na amatérských i profesionálních scénách již dávno zdolmácněla. A právem, neboť hýří skvěle napsanými situacemi a briskním slovním humorem. Základem úspěšného scénického zpracování jsou režijně důsledně vybudované a herecky naplněné situace, a to i ty slovní. To se v zásadě režisérce Vladce

Kodůuskové a **DS Vojan Desná – Mladá haluz** podařilo. Přes některé dílčí nedostatky – ne nejšťastnější typové obsazení Rachel, občas vážnoucí tempo-rytmus či nejasná motivace jednání v několika málo případech – jsme byli svědky jedné z nejzdařilejších inscenací letošní přehlídky. A herecké výkony Lukáše Frydrycha jako Toma nebo Lenky Dvořákové jako Julie pak už byly onou pověstnou třesinkou na dortu.

Ze stejného ranku je i **Brouk** v hlavě autora Georgese Feydeaua. V tomto případě jsme u klasické komedie z nejklassičtějších, neboť ona dala vzniknout právě názvu „situační“ a po více než sto letech se stále se stejnou intenzitou objevuje na repertoáru divadel celého světa. Na otázku, proč tomu tak je, existuje velmi jednoduchá odpověď – protože je prostě dobrá. Je založena na důmyslné spleti komediálních situací a dává velký prostor pro

herecké kreace. Úkolem inscenátorů je pak zvládnout samotný žánr a styl a dostatečně a vynalézavě naplnit a rozehrát komediální situace. To se ve většině případů souboru **Dobřichovické divadelní společnosti Dobřichovice** a hlavně režisérovi Petru Říhovi daří. Páteří Brouka v hlavě je obsazení hlavní dvojrole (Viktor E. Champsboisy/Bouton) vhodným představitelem. Takového soubor i režisér v Karlu Královi bezesporu má a jeho výkon patřil určitě mezi největší zážitky právě končícího di-

vadelního festivalu. Zdárně mu pak sekundují např. Jana Kroupová (Luiza), Jiří Šafránek (Kamil) nebo Petr Bendl (Doktor Finache). Určitě by stálo za úvahu na několika místech zpřesnit timing jevištního jednání některých postav, zrychlit tempo především v první polovině 2. jednání, ujasnit si, zda výrazná stylizace postavy Tournela již není za hranou karikatury apod. Ale to vše nemůže zastínit fakt, že jsme shlédli další z vrcholů letošního Krakonošova divadelního podzimu.

Nováček z Kyjovic letošní Národní divadelní přehlídku venkovských divadelních souborů otevíral, symbolicky další nováček **Bodlák, Bernacké ochotnické divadlo Bernartice** ji uzavřel. A přivést na vysoká prkna muzikál Malované na skle autorů Ernsta Brylla a Katarzyny Gärtner v přebásnění Jaromíra Nohavici, se kterým místní soubor slavil právem velké úspěchy, vyžaduje jistou dávku odvahy. V těchto souvislostech je nutné

říci, že Bodlák obstál se ctí. Jejich zdaleka nejsilnější stránkou inscenace (režie Zdeněk Klos) je hudebně pěvecká složka. Inscenátoři šli cestou reprodukování hudby a pořídili si velmi kvalitní a působivou původní hudební nahrávku, která vznikla pod vedením Bohumila Volka. Zcela mimořádné je pak pěvecké nastudování jednotlivých partů se sólisty i sbory – takto čistý mužský či smíšený sbor se vidí na divadle opravdu jen zřídka. Písňe tvoří dominantní složku inscenace, s ostatními složkami (především choreografie a činoherní herectví) je to, bohužel, podstatně horší. Otazníky vyvolává také po tematické stránce problematické vyznění závěru celé inscenace.

Letošní ročník Krakonošova divadelního podzimu provázelo na tuto roční dobu nebývale krásné počasí. Na divadelním nebi, jak je z výše řečeného patrné, bylo spíše střídavě oblačno. Tak to prostě u divadla chodí, ne vždy je obloha bez mráčeků, ne vždy svítí sluníčko. Aby oněch mráčeků bylo co nejméně, od toho jsou nutná a potřebná právě podobná divadelní klání jako toto vysoké, kde si amatérští divadelníci mohou zkonfrontovat

výsledky své práce s ostatními, provést si poctivou sebereflexi, inspirovat se od jiných - a v tom věk nerozhoduje. O to vše jsme se také s mými kolegy v porotě poctivě a upřímně snažili v průběhu dopoledních diskusí o zhlédnutých soutěžních představeních. Dovolte mně, abych touto cestou poděkoval Lence Láznovské, Ludku Horkému, Zdeňku Janálovi, Jaromíru Voseckému a Jaroslavu Vondruškovi, našemu tajemníkovi.

Vitány a potřebnými reflexemi přispívali do diskuse frekventanti Semináře KDP pod vedením Rudolfa Felzmanna a také v první polovině soutěžního týdne účastníci semináře KDP mladým vedené scénografkou Kateřinou Baranowskou, která ve dvou případech také zaskočila v porotě za Jaromíra Voseckého.

Zvláštním fenoménem Krakonošova divadelního podzimu je plné hlediště na všech soutěžních představeních. A tak vstřícné, spontánní a tolerantní publikum jen tak nepotkáte. Když k tomu připočteme nebývale ochotnou techniku, skvělou péči členů místního Divadelního spolku Krakonoš a jednoznačně prokazované společenské uznání práce ochotníků, tak není vůbec divu, že velkou touhou divadelníků je postoupit na Národní přehlídku venkovských divadelních souborů do Vysokého nad Jizerou znovu a znovu. A to je v dnešním světě více než dost. Vážme si toho a chraňme si to!

*doc. Mgr. Milan Schejbal
předseda poroty*

Zpěv je od Boha, jen někteří se málo modlí

Zřejmě nejpočetnějším souborem letošního ročníku KDP byl soubor Bodlák, Bernacké ochotnické divadlo Bernatice. Kolik jich bylo přesně, se redakci vlastně nepodařilo zjistit, ale řekněme to asi tak: bylo jich hodně! Asi i proto byl při dnešním ceremoniálu loučení malý sál divadla natřískaný k prasknutí. Letos poprvé a naposled.

A s Bodlákem se přišli rozloučit ti, kdo jej vítali. Zcela netradičně se slova ujal Honza Pohanka, jenž jako technik je nejrady v pozadí, neboť technici nechtějí být vidět a nechtějí mluvit. Srdčně poděkoval osvětlovači z Bernatic, že ho od pátečního rána vydatně posilňoval slivovicí, aby se lépe pracovalo a všichni byli v klidu. Poté sdělil plenu nově nabitou moudrost, že totiž dobře zpívat umí všichni, protože: „Zpěv máme nadělený od Pánaboha, jen tady na horách se málo modlíme,“ dodal s úsměvem Honza Pohanka.

Ani hosteska Eliška neřekla na soubor křivého slova. Nedomnívám se, že by také konzumovala slivovicovou kúru, přesto podle důvěryhodného zdroje z řad soboru prý „bordel dělala s námi, aby na nás nemohla nic říct!“ Celkem chytrá taktika, co říkáte.

Za Bernatické si vzal slovo režisér souboru Zdeněk Klos, který konstatoval, že si velmi přál do Vysokého se dostat. „Vždycky jsme jen četli o místní pohostinnosti, starostlivosti a netradičním prostředí. Ale když jsme to zažili na vlastní kůži, musíme říct, že je to víc, než jsme četli, a za to děkujeme,“ řekl Klos s tím, že všichni cítili, že to není zcela obvyklé. A po té uvedl na správnou míru večerní zábavu Bernatických U Medvěda. „Chlap, alespoň u nás, pije na tři stupně. První stupeň je nálada, ten druhý je statečnost a třetí hrdinství. A my jsme všichni odcházeli stateční,“ glosoval

režisér Bodlák popis události, kterou zaznamenali matka a syn Hejralovi. Údajně dle jejich popisu dnes brzy ráno vyšel z restaurace U Medvěda muž, který přitiskl k uchu mobil a nahlas do něj zaanotoval: „Heeeeeeeeeeej....“

Tak třikrát kolem kostela, přátelé, pokud se vám ve Vysokém líbilo. (jn)

Protože... a dost!

Ten hrál moc,
ta hrála málo,
na scéně se jaksi zdálo,
tady bylo světla příliš.
Bože, rejšo, ty snad šíliš!

To tu hučí týden celý.
Nutno říci – týden skvělý!
Protože... sem přijet chceme,
Protože... sem přivezeme
prání vidět se.

A zlost?
Jako ohlodaná kost
Ať zůstane kdesi ležet!
Za rok zas sem budem běžet,
protože jsme tady rádi.

A jsou tady kamarádi.
Přátelství je vzácný host!
Tak zas za rok!
A už dost!

jh a Vobskočák

Týden plný ponižování

Předseda poroty Milan Schejbal má opravdu charakteristický humor. Na jeho sarkastické poznámky si zkrátka musíte zvyknout. Dramaturg Luděk Horký popsal svůj čas strávený na Krakonošově divadelním podzimu jako týden plný ponižování. Jistě na něj ale bude vzpomínat v dobrém. (gab)

Mizerný tanec?

Souboru Bodlák z Bernartic byl vytýkán mizerný tanec. Porota ale našla řešení, jak to vylepšit! Soubor by si měl najít choreografa, který by po účinkujících házel klíče, PET lahve a používal tolik sprostých slov, že je ani porota nezná. (gab)

Vizionářský divák

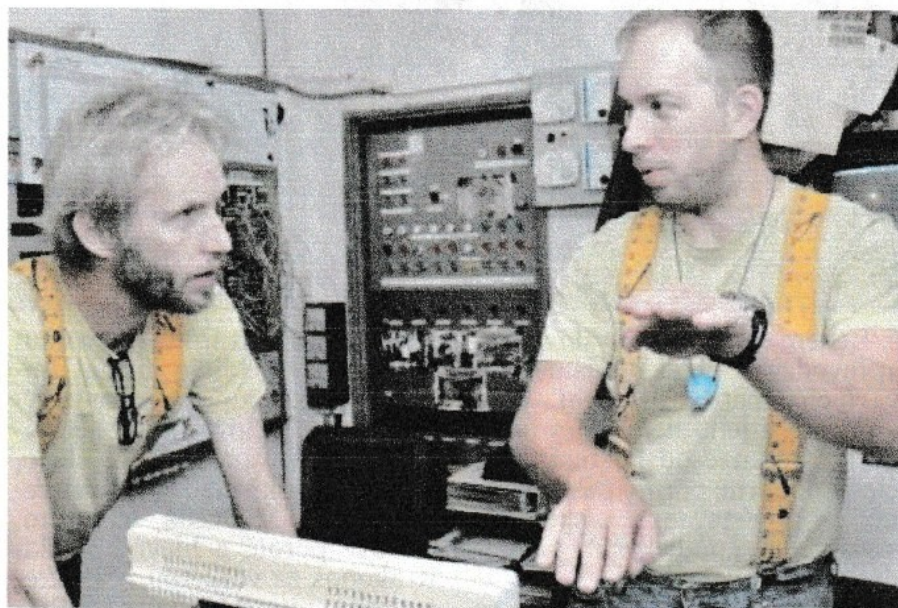
Diváci jsou různí. Na závěrečném semináři byla řeč o takzvaně vizionářském divákovi, který se směje dříve, než je vtip řečen. Asi se všichni shodneme na tom, že musí být radost vedle někoho takového sedět! (gab)

Díky, že jste se starali

„Rád bych poděkoval všem, kdo se podílí na péči o soubory. Za obzvláště pěkný nápad považuji letošní podzahrádku, která vznikla velmi impulzivně, a to jen malou legráčkou, kdy Martin ze sklepa vynesl jeden stůl a dvě židle,“ komentuje průběh letošní přehlídky z hlediska zabezpečení jejího bezchybného chodu starosta spolku Krakonoš Karel Bárta. Podzahrádka hospůdky U Hříšné duše byla opravdu letošním hitem, který se z malého vtipu rozrostl do třídního velmi příjemného posezení na odpoledním sluníčku. Domnívám se, že ochotnému personálu Divadla Krakonoš můžeme poděkovat i my ostatní. (jn)

Vážení čtenáři Větrníku

Dnes držíte v ruce poslední číslo letošního ročníku, které jsme pro tento večer rozšířili ještě o aktuální vydání Vysockého vybulu, tedy o VyBul. Jen krátce vzpomenu na jeho první číslo, které vzniklo jen jakýsi hec mezi mnou a výtvarníkem Petrem Kolínským. Tehdy jsem bouřlivě prohlašovala, že bulvár je jediná novinářská disciplína, kterou bych nechtěla nikdy dělat. A Petr prohlásil, že nechci, protože bych to nezvládnu. Načež jsem odvětila, že nemůžu, protože k tomu nemám ty správné obrázky. Jenže Petr mi je obratem přinesl. Když jsem se na ně podívala, nebylo tak těžké napsat k nim text. A najednou se z VyBulu stala obvyklá součást Větrníku. Letos Petra nahradil Aleš Hejral a technici také dodali texty, já už funguju pouze jako editor. Nicméně děkuji všem, které jsem si jako bulvární novinářka za ta léta „vzala do huby“, za trpělivost a smysl pro humor. Děkuji, že stále zachováváte přízeň Větrníku, omluvám se za překlipy, děkuji za příspěvky a příští rok se budu těšit opět na shledanou příští rok.

Vaše redakce a jn

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych volně navázal na zprávu předsedy poroty. Rád bych připomněl doprovodný program přehlídky.

Na divadelních prknech se prezentoval i vítěz Národní přehlídky jednoho herce SČDO - Memoriálu Slávky Trčkové Broukovicovo Kamdivadlo z České Kamenice s autorskou hrou Zahraj ty ejsíky. Korupčnímu spolku Vobskočák patřila středeční noc, kdy předvedl Čapkovu Jak se dělá divadlo v úpravě Vlastíka Ondráčka. Na závěr pak Rádobydivadlo Klapý uvedlo Vladislava Vančury Rozmarné léto v dramatinizaci Rudolfa Felzmanna. Hostem - osobností přehlídky byl předseda poroty Milan Schejbal, kterému patřilo nedělní odpoledne s kytarovým doprovodem Martina Písaříka. Moderátorem byl Luděk Horký.

V kostele svaté Kateřiny Alexandrijské vyplnil úterní odpoledne pěvecký sbor Řetízek ze Železného Brodu.

Vzdělávací program byl také poměrně bohatý. V rámci Krakonošova divadelního podzimu pracovaly tři odborné semináře zabývající se rozboru zhlédnutých představení, jež vedly ke vzniku jakési burzy nápadů, námětů či tipů. Ty se rodily každý večer na již 8. ročníku Semináře KDP na zdejší půdičce či na prosto impulzivně v KDP mladým v dámské šatně. Divadelní dorost se scházel ještě odpoledne v ubytovně Integrované střední školy, aby se například učil pracovat s dramatickým textem. Zajímavá setkání a oboustranná obohacení se odehrávala v Klubu režisérů SČDO v místní sokolovně, zakončená předvedením nacvičených etud.

Volné chvíle jste si mohli příjemnit prohlížením výstav instalované jednak tady v Divadle Krakonoš – ta připomínala Vlastíka Ondráčka, duši Krakonošova divadelního podzimu, který nás letos opustil, jednak na městském úřadě, kde jste se mohli seznámit s loňskými čestnými držiteli Zlatého odznaku J. K. Tyla.

Každodenní vítání před Divadlem Krakonoš doprovázela dechová hudba Táboranka pod taktovkou Jiřího Jíny a oko ná-

vštěvníků přitahovaly mažoretky, jež přijížděly do Vysokého z Rokytnice a jejího okolí. Kromě vítání jsme se každý den také loučili a věnovali vždy jednu keronošskou poudačku v interpretaci Martina Hnyka, či se setkávali po představení se souborem na společenském večeru v restauraci U Medvěda.

naplněný, ale přátelský. Kromě divadelních představení nabízí i další možnosti, jak příjemně strávit čas s lidmi podobného smýšlení a stejného koníčka. Věřím, že naděje po zvednuté opo- ně nebyly marné a otazníky vze- šlé po jejím spuštění nebyly bez- radné.

Závěrem mi dovolu poděko-

Během přehlídky vyšlo deset zpravodajů. Snažili jsme se v nich mapovat denní dění v divadle i jeho nejbližším okolí včetně recenze od některého ze členů odborné poroty na odehra- né představení společně s názorem „půdičkářů“ a mla- dých milovníků divadla.

Milí přátelé, doufám, že se mnou budete souhlasit, že pro- gram vysoké přehlídky je sice

vat všem sponzorům, hlavnímu partnerovi přehlídky firmě Uni- controls, hasičům za dozor, uby- tovatelům, Tělovýchovné jedno- tě a Integrované střední škole, městu Vysoké nad Jizerou, re- stauraci U Medvěda, lektorům, laskavé porotě a hlavně spolku Krakonoš za veškerou péči, kte- rou věnují návštěvníkům KDP.

Josef Hejral, předseda SČDO

Krakonoš 2017

Tak vás vítám ve Vysokém moji milí hosté nováčky i matadory, poprvé i po sté.

Podzim nachystal nám přehlídkový čas s divadelním potěšením pro každého z vás.

Blíží se vám padesátka, páni to to letí a já abych vítal tady děti vašich dětí.

Teď však pojďme všichni spolu divadlem se bavit za dva roky kulatiny budem všichni slavit.

Divákům proto naději i hrst radosti dejte, s divnou dobou kolem nás si hlavu nelámejte. V našich horách nevládne nám multi-kulti svět jen dobré divadlo tu hrajem – a to už mnoho let

Jezděte k nám dále rádi potěšíte všechny z nás. Bude ctí mi přivítat Vás za rok ve Vysokém zas.

(Ivan Hanuš)

Zlatý odznak J. K. Tyla

František Zborník

Určující osobnost Divadla Šupina Vodňany působícího v 70. a 80. letech 20. století, autor, režisér, herec. Pod jeho vedením patřila Šupina k nejúspěšnějším amatérským divadelním souborům 80. let s výrazným autorským podílem ve všech složkách. František Zborník vystudoval Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích, obor bohemistika - germanistika a později speciální studium dramatické výchovy na DAMU Praha. Byl středoškolským učitelem ve Vodňanech, od roku 1986 odborným asistentem na PF Jihočeské univerzity na katedře jazyků a později bohemistiky. Specializoval se na didaktiku literatury, zvláště pak na využití dramatických principů a divadelních technik ve výuce. V roce 1999 byl pozván na katedru pedagogiky a primární pedagogiky PF Univerzity Karlovy v Praze. Je lektorem divadelních seminářů, kurzů dramatické výchovy i porotcem (např. Divadelní Třebíč, JH, Dětská scéna, KDP Vysoké n. J.), ale i přednášejícím v kurzech pro učitele či podnikatele. Spolupracoval s profesionálním divadlem, je autorem rozhlasových scénářů a pohádko-

vých knížek.

1991–2006 člen odborné rady ARTAMA pro amatérské divadlo

2001–2008 ředitel Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (NIPOS), předtím IPOS (Informační a poradenské středisko pro místní kulturu); o šest let později ředitelem odboru umění a knihoven Ministerstva kultury ČR. Poté vedoucí kulturního centra v Liberci–Vratislavicích a svobodné povolání.

Hana Dohnalová

Otec byl vlakvedoucí ČSD, matka dělnice, která hrála ochotnické divadlo. V roce 1945 byla Hana nejmladší účastnicí založení DS J. K. Tyl v Josefově Dole. Kromě divadla také hodně sportovala – sálové sporty a závodní lyžování (později i trenérská činnost v TJ).

1946 začínala v divadelním spolku v Josefově Dole

1954–1955 první role: dcera ve hře MUDr. Otty Duba Vavřín a růže – československá premiéra.

1976–1983 pomocná režie, kostýmy, scéna, nácvik písní – v Dětském divadelním studiu při J. K. Tyl Josefův Důl.

1950–1956 aktivně působila v

loutkovém divadle při SRPŠ ZŠ v Josefově Dole.

Je dlouholetou členkou Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO) – jednatelka SČDO Jizerské oblasti, členka předsednictva SČDO. Za Jizerskou oblast SČDO dlouhodobě pracuje v přípravném výboru Národní přehlídky venkovských divadelních souborů KDP Vysoké nad Jizerou.

René Keller

René Keller se věnuje ochotnickému divadlu od svých šestnácti let, jako herec, režisér a posléze jako starosta spolku divadelních ochotníků. Za své působení v amatérském divadle odvedl mnoho kvalitních činoherních rolí, za mnohé z nich získal i ocenění na divadelních přehlídkách. Několik let byl vedoucím Spolku divadelních ochotníků v Radnicích.

V roce 1970 stál u zrodu Radnické divadelní přehlídky, kterou spoluorganizuje dodnes. Od roku 1994 je ředitelem oblastní postupové přehlídky amatérských souborů hrajících pro děti Radnický dráček. Nejprve pracoval v oblastním předsednictvu SČDO, v roce 2014 byl zvolen do předsednictva SČDO.

**Na návrh odborné poroty XLVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2017
přípravný výbor uděluje tato čestná uznání:**

Kateřině Richterové za roli Judith	
Petru Barvínkovi za roli Richarda	ve hře Davida Tristrama Opačné pohlaví
Janě Kaltounkové za roli Christin Grayové	ve hře Roberta Thomase Turecká kavárna
Pavle Kadeřábkové za roli Margaret Banksové	ve hře Víta Lichtenberga a Kateřiny Pokorné Kryší dům
Stanislavě Kočvarové za scénář	ve hře Víta Lichtenberga a Kateřiny Pokorné Kryší dům
Stanislavě Kočvarové a ŽAS Homole za scénografické řešení	ke hře Ženské nebe
Kolektivu souboru ŽAS Homole za herectví	hry Ženské nebe
Janu Hejralovi za roli Franka	ve hře Stanislavy Kočvarové Ženské nebe
DS Zmatkaři Dobronín za kostýmní řešení	ve hře Shelagh Stephensonové Vzpomínky na vodě
Lence Dvořákové za roli Julie	ke hře Shelagh Stephensonové Vzpomínky na vodě
Jiřímu Šafránkovi za roli Kamila Champsboisy	ve hře Robina Hawdona Úžasná svatba
Petru Bendlovi za roli Doktora Finache	ve hře Georgese Feydeaua Brouk v hlavě
	ve hře Georgese Feydeaua Brouk v hlavě

přípravný výbor uděluje tato hlavní čestná uznání:

Vladce Kodouskové za režii	
Aleně Joachimsthalerové za režii	hry Robina Hawdona Úžasná svatba
DS Vojan Desná - Mladá haluz za inscenaci	hry Roberta Thomase Turecká kavárna
Dobřichovické divadelní společnosti Dobřichovice za inscenaci	hry Robina Hawdona Úžasná svatba
	hry Georgese Feydeaua Brouk v hlavě

**Na návrh odborné poroty XLVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2017
přehlídka udělila tyto ceny:**

Oldřichu Plašilovi za role Felixe Lombarda a komisaře Pellissiéra	
Lukáši Frydrychovi za roli Toma	ve hře Roberta Thomase Turecká kavárna
Janě Kroupové za roli Luizy	ve hře Robina Hawdona Úžasná svatba
Bohumilu Volkovi za hudební nastudování	ve hře Georgese Feydeaua Brouk v hlavě
spolku Bodlák, Bernacké ochotnické divadlo Bernartice nad Odrou za pěveckou složku	hry Ernsta Brylla a Katarzyny Gärtner Malované na skle
	hry Ernsta Brylla a Katarzyny Gärtner Malované na skle

Cena Dušana Zakopala

Kolektivu četníků za nejlepší seniorský herecký výkon

ve hře Ernsta Brylla a Katarzyny Gärtner **Malované na skle**

Hlavní cena

Martině Nováčkové za roli Mary

ve hře Shelagh Stephensonové **Vzpomínky na vodě**

Hlavní cena

Karlu Královi za roli Viktora Emanuela Champsboisy / Boutona

ve hře Georgese Feydeaua **Brouk v hlavě**

Cena hlavního partnera přehlídky - firmy Unicontrols

Petru Říhovi za režii

hry Georgese Feydeaua **Brouk v hlavě**

**Na návrh odborné poroty XLVIII. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2017
přehlídka doporučuje do programu Jiráskova Hronova 2018**

**inscenaci hry Brouk v hlavě Georgese Feydeaua
v provedení**

Dobřichovické divadelní společnosti Dobřichovice

nominace

do programu Jiráskova Hronova 2018

nebyla udělena

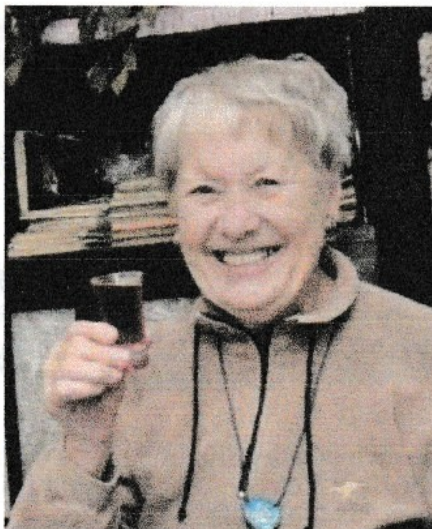
Noví držitelé Zlatého Tyla

*Česká obec sokolovská, Divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních
ochotníků, Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků,
Skupina amatérských loutkářů SČDO a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují
Zlatý odznak J. K. Tyla*

René Kellerovi
*za dlouholetou
systematickou aktivní
činnost a celoživotní zásluhy
o rozvoj amatérského
divadla*

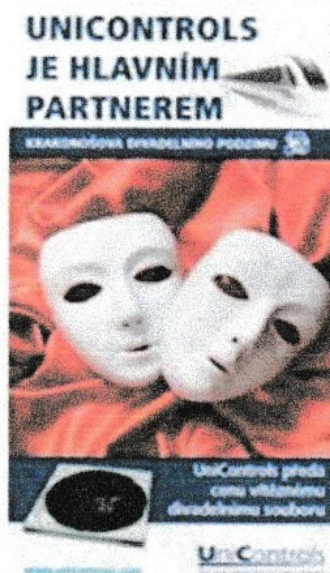
Haně Dohnalové
*za celoživotní práci v oblasti
amatérského divadla*

Františku Zborníkovi
*za významný přínos rozvoji
českého ochotnického
divadla*

Ceny KDP

Větrník, zpravodaj XLVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a redakce.